MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

101665
III

Nr 1
ROK XXX

WARSZAWA
15 STYCZNIA 1948 R

DZIENNIK URZĘDOWY

101665
III

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I

ZARZĄDZENIA

1.

Preliminarze budżetowe urzędów zagranicznych R. P. na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1948 r.

P. B. 711/20 z dnia 22 października 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o niezwłoczne opracowanie preliminarza budżetowego wydatków i dochodów na okres budżetowy od 1 stycznia do 31 grudnia 1948 r. według załączonego wzoru i nadesłanie Ministerstwu (Departament Administracyjny) w czasie możliwie najkrótszym.

Według tegoż wzoru powinny być opracowane również i preliminarze placówek attachés wojskowych oraz agencji konsularnych. Preliminarze placówek attachés wojskowych nadeślą właściwe urzędy dyplomatyczne — preliminarze agencji konsularnych nadeślą zwierzchnie urzędy konsularne.

Na wydatki o charakterze dyspozycyjnym oraz na wydatki propagandowe zainteresowane urzędy powinny opracować oddzielne preliminarze i nadesłać je do Ministerstwa jako przesyłki tajne, w sprawie funduszu dyspozycyjnego pod adresem Gabinetu Ministra — w sprawie funduszu propagandowego pod adresem Departamentu Prasy i Informacji.

Ministerstwo podkreśla, że wobec ograniczonych możliwości budżetowych przy opracowaniu preliminarza na rok 1948, postulat oszczędności i celowości wydatków powinien być jak najszerzej zastosowany. W szczególności Ministerstwo oczekuje od urzędów zagranicznych wniosków w sprawie redukcji personelu i wydatków osobowych oraz wydatków na środki lokomocji. Zgłoszenia budżetowe na wyrost lub bez dostatecznego uzasadnienia będą załatwiane negatywnie.

WZORY:

Nazwa urzędu . . . .

Preliminarz wydatków

na okres od 1.I.1948 r. do 31.XII.1948 r.

Waluta . . . .

(podać kurs oficjalny i wolno-rynkowy waluty kraju urzędowania do dolara am. albo funta ang., w krajach skandynawskich do korony szwedzkiej).

I. Uposażenie	....	
II. Dodatek reprezentacyjny	....	....
III. Wydatki rzeczowo-administracyjne . .		....
Razem	....	....
IV. Wydatki jednorazowe		
Ogółem	....	

Objaśnienia szczegółowe.

I. Uposażenie.	**miesięcznie**
a) personelu etatowego	....
b) „ kontraktowego	....
c) niższych funkcjonariuszów	....
Razem	....

Cz Ew 1949 nr 29/

Do każdej pozycji dołączyć imienne wykazy według następujących wzorów

L. p.	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Grupa uposaż.	Data i Nr nominacji	Stan cywilny	Uposażenie (miesięczne)

L. p.	Nazwisko i imię	Funkcja	Obywatelstwo	Data zawarcia kontraktu	Wynagrodzenie (miesięcznie)

W pozycji „Uposażenie" umieścić tylko wynagrodzenie woźnych i gońców, natomiast wynagrodzenie szoferów, sprzątaczek, ogrodników, dozorców palaczy umieścić na pozycji „Wydatki rzeczowo-administracyjne".

Wysokość uposażeń lub wynagrodzeń podać według ostatnich stawek ustalonych w roku 1947.

II. Dodatek reprezentacyjny.

Dołączyć wykaz imienny według następującego wzoru:

L. p.	Nazwisko i imię	Stanowisko	Wysokość miesięcznie

Wysokość dodatku podać według ostatnich stawek ustalonych w roku 1947.

III. Wydatki rzeczowo-administracyjne.

	Suma	miesięcznie
1. **Podróże:**		
służbowe		
kurierskie		
		(Razem)
2. **Środki lokomocji:**		
Wynagrodzenie szofera		
Benzyna		
Oliwa		
Drobny remont		
Kupno i naprawa opon i dętek		
		(Razem)
3. **Pomieszczenie:**		
Komorne		
Opał		
Światło		
Utrzymanie czystości		
Wynagrodzenie służby		
Drobny remont lokalu		
Drobny remont i konserwacja sprzętu pomieszczeniowego		
Czyszczenie kominów		
Woda		
		(Razem)

4. **Wydatki biurowe:**
Remont i konserwacja maszyn . . .
Materiały i przybory kancel . . ..
Druki . . . .
Prenumerata pism . . . . .
Biblioteka (zakup książek) . . . .
(Razem)

5. **Portoria:**
Opłaty pocztowe . . . .
„ telegraficzne . . . .
„ telefoniczne . . . .
(Razem)

6. **Zapomogi doraźne i pożyczki zwrotne obywatelom polskim** . . . .
(Razem)

7. Różne drobne wydatki nie uwzględnione w powyższych pozycjach (objaśnić rodzaj wydatków) . .

Razem . . .

Rocznie . . . .

IV. Wydatki jednorazowe.

Na pozycji tej należy zgłosić zapotrzebowanie kredytów nie objętych preliminarzem wydatków stałych jak np., gruntowny remont gmachu, zakup inwentarza, poważniejszy remont lub zakup samochodu itp.

Do preliminarza wydatków dołączyć następujące materiały:

Uposażenie.

Schemat organizacyjny urzędu z podziałem na referaty, podając ilościową obsadę personalną każdego referatu.

Podróże.

Wyszczególnić ilość i kierunek przewidzianych podróży oraz przybliżone koszta.

Środki lokomocji.

Do każdego samochodu podać następujące dane: Nr, firma, siła motoru, stan samochodu, ilość przejechanych kilometrów, zużycie benzyny i oliwy na 100 km. oraz cenę materiałów pędnych.

Pomieszczenie.

Podać sposób ogrzewania lokalu (centralne czy piece), przewidziane zużycie w tonach węgla, koksu drzewa, ceny jednostkowe, kalkulację roczną.

Wydatki osobowe z poz. „wydatki rzeczowo-administracyjne".

Wynagrodzenie szofera, sprzątaczki, ogrodnika, dozorcy, palacza).

Dołączyć imienny wykaz według następującego wzoru.

Nazwisko i imię	Funkcja	Obywatelstwo	Data zawarcia umowy	Wynagrodzenie

Wydatki biurowe.

Materiały i przybory kancelaryjne obliczyć według przeciętnego zużycia na 1 osobę.
Podać wykaz prenumerowanych pism i cenę prenumeraty.

Preliminarz dochodów.

na okres od 1.I. do 31.XII. 1948 r.

L. p.	Tytuł	Suma (rocznie)
	Opłaty konsularne . . .	....
	Opłaty komornego (w domach stanowiących własność Skarbu Państwa)	
	Częściowy zwrot wydatków na ekwipunek dla funkcjonariuszy niższych	
	Razem . .	

2.

STWIERDZANIE OBYWATELSTWA W DRODZE POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO.

K.I. 322/67 z dnia 13 stycznia 1948 r.

W ślad za wprowadzeniem nowego kwestionariusza rejestracyjno-paszportowego dla ustalenia obywatelstwa polskiego osób przebywających za granicą (vide Dz. Urz. MSZ Nr 4 poz. 50 z dnia 15 listopada 1947 r.) Ministerstwo zawiadamia, że w razie konieczności zastosowania postępowania wyjaśniającego w powyższej sprawie urzędy konsularne powinny przesłuchiwać dostępnych im świadków tylko na okoliczności faktyczne (nie prawne), mające dla stwierdzenia obywatelstwa istotne znaczenie.

Nadsyłane obecnie przez urzędy konsularne wnioski o stwierdzenie obywatelstwa polskiego poparte są protokółami zeznań świadków, ograniczającymi się zazwyczaj do lakonicznego stwierdzenia, że petent znany jest świadkowi i posiada obywatelstwo polskie. Jest to zeznanie świadków na okoliczność prawną, która dla władz administracyjnych w kraju nie ma wartości dowodowej, ponieważ tylko ta władza jest uprawniona wyłącznie do stwierdzenia, czy petent posiada obywatelstwo polskie.

Urzędy konsularne, przesłuchując dostępnych im świadków, powinny zwracać uwagę na okoliczności faktyczne — np.: czy petent był zapisany do ksiąg ludności stałej, czy posiadał świadectwo przynależności gminnej, względnie dowód osobisty z poświadczonym w nim obywatelstwem polskim, czy wykonywał zawód, którego wykonywanie było uwarunkowane między innymi posiadaniem obyatelstwa polskiego itp.

Tego rodzaju zeznania świadków, zamieszkałych w okręgu terytorialnej kompetencji właściwych urzędów konsularnych, ułatwi i niewątpliwie przyśpieszy załatwienie spraw, dotyczących stwierdzenia obywatelstwa polskiego przez władze administracyjne w kraju.

Do każdego wniosku osób, przebywających za granicą, powinna być dołączona fotografia w celu zidentyfikowania petenta.

MINISTER:

Warszawa, dnia 15 stycznia 1948 r.

Zygmunt Modzelewski

CZĘŚĆ II

KOMUNIKATY

3.

Odprawa celna mienia reemigrantów — Polaków i obywateli obcych — narodowości polskiej.

K. I. 255/18 z dnia 3 grudnia 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości treść zarządzenia Ministerstwa Skarbu w sprawie odprawy celnej mienia reemigrantów — Polaków i obywateli obcych — narodowości polskiej:

Warszawa, dnia 28 listopada 1947 r.

MINISTERSTWO SKARBU
D. IV. 7759/2/47

Odprawa celna mienia reemigrantów — Polaków i obywateli obcych — narodowości polskiej.

Na Nr W. II. 15801/1/47

Do
Dyrekcji Ceł
w Gdyni

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że mienie reemigrantów — Polaków oraz mienie obywateli obcych — narodowości polskiej, przesiedlających się do Polski, należy odprawiać przy zastosowaniu postanowień art. 22 ust. II p. 13 względnie p. 14 oraz art. 30 ust. 8 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84 z 1933 r. poz. 610) w myśl których mienie to podlega zwolnieniu od należności celnych oraz gospodarczych ograniczeń przywozowych.

Ewentualnie znajdujące się wśród mienia reemigrantów — Polaków i obywateli obcych — narodowości polskiej, towary akcyzowe (Dz. U. R. P. Nr 29 z 1947 r., poz. 122) i monopolowe podlegają odpowiednim opłatom akcyzowym względnie monopolowym.

Ponadto przywóz towarów monopolowych z wyjątkiem wyrobów tytoniowych do 1 kg. wagi, przeznaczonych do użytku osobistego, może nastąpić za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu zgodnie z postanowieniem § 24 ust. I przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90 z 1934 r. poz. 820 i zmiana Dz. U. R. P. Nr 95 z 1938 r. poz. 641).

Ograniczenia przewidziane w pozostałych ustępach powołanego powyżej § 24 przepisów wykonawczych do prawa celnego powinny być przestrzegane.

Przy odprawie celnej powinno być przedłożone przez reemigrantów — Polaków oraz obywateli obcych — narodowości polskiej odpowiednie zaświadczenie zagranicznej placówki R. P., stwierdzające charakter przyjazdu do Kraju danej osoby oraz własność przywożonego przez nią mienia.

Zarządzenia z dnia 30.XI.1945 r. Nr D. IV. 57587/I/45 i z dnia 5.II.1946 r. Nr D. IV. 208/I/46, dotyczące trybu odprawy mienia przywożonego przez repatriantów pozostają nadal w mocy.

(—) **Z. Czyżewski**

p. o. Dyrektor Departamentu

4

Dopłaty przy rozrachunkach z Narodowym Bankiem Polskim z tytułu transportu morskiego.

FR. 144/245 z dnia 27 grudnia 1947 roku.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości uchwałę generalną Komisji Dewizowej Nr 26/I z dnia 15 grudnia 1947 r.

Warszawa, dnia 15 grudnia 1947 r.

Komisja Dewizowa

Uchwała Generalna Nr 26/I.

I.

Przy sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na pokrycie kosztów transportu mor-

skiego oraz innych kosztów, ściśle związanych z transportem morskim i usługami portowymi, pobierane będą dopłaty w wysokości ustalonej w art. IV. Uchwały.

Dopłaty powyższe inkasowane będą przez Narodowy Bank Polski, Biuro Rozrachunków Międzynarodowych oraz banki dewizowe przy realizacji zezwoleń Komisji Dewizowej indywidualnych lub generalnych (akredytywy na pokrycie frachtów i kosztów usług w portach obcych).

II.

Przedsiębiorstwa objęte Uchwałą Generalną Komisji Dewizowej Nr 18 oraz inne przedsiębiorstwa bądź instytucje na podstawie indywidualnych zezwoleń Komisji Dewizowej otrzymywać będą przy odsprzedaży należności zagranicznych z tytułu frachtów morskich oraz innych należności ściśle związanych z transportem morskim i usługami portowymi — dopłaty w wysokości ustalonej w art. IV Uchwały.

Dopłaty powyższe wypłacone będą przez Narodowy Bank Polski, Biuro Rozrachunków Międzynarodowych oraz banki dewizowe przy skupie należności zagranicznych z omawianego tytułu na podstawie dowodów stwierdzających odsprzedaż zagranicznych środków płatniczych bądź awizów korespondentów zagranicznych stwierdzających tytuł przekazu.

III.

Postanowienia art. I-go i II-go niniejszej Uchwały obowiązują o tyle, o ile w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw lub czynności Komisja Dewizowa nie postanowi inaczej.

IV.

Z omawianych wyżej dopłat korzystać będą tranzakcje odsprzedaży zagranicznych środków płatniczych bądź inkasa dokonywane z zachowaniem ogólnych przepisów dewizowych wzgl. postanowień odpowiednich umów międzypaństwowych, przewidujących regulowanie należności z tego tytułu.

Kursy z uwzględnieniem dopłat są podane w cedule Narodowego Banku Polskiego Nr 4 z dnia 15.XII.1947 r. wzgl. w cedułach późniejszych.

V.

Niniejsza Uchwała dotyczy dewiz wymienionych w cedułach Narodowego Banku Polskiego i tych banknotów zagranicznych, których skup przez Narodowy Bank Polski jest nieograniczony z tym, że podany w nich kurs dolara z uwzględnieniem dopłaty dotyczy nie tylko wypłat na Nowy-Jork wzgl. efektywnych banknotów dolarowych, lecz również dolarów rozrachunkowych o ile międzypaństwowa umowa przewiduje rozrachunek w dolarach.

Komisja Dewizowa zezwala — aż do odwołania — przedsiębiorstwom i instytucjom wymienionym w art. II na przeliczanie i inkasowanie w złotych polskich od osób fizycznych i prawnych. mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju należności z tytułu transportu morskiego oraz innych kosztów ściśle związanych z transportem morskim i usługami portowymi, po kursie oficjalnym łącznie z dopłatą.

VI.

Zainkasowane w złotych należności z omawianego tytułu obliczone wg. zasad wyrażonych w art. V, które mają być przekazane zagranicę wzgl. zużyte na pokrycie zobowiązań zagranicznych w Polsce powinny być wpłacone na rachunki specjalne „Złotowo Morskie" w Narodowym Banku Polskim lub w bankach dewizowych za odpowiednim udokumentowaniem.

W granicach salda na tych rachunkach pokrywane być mogą bez specjalnego zezwolenia Komisji Dewizowej zobowiązania właściciela rachunku w Polsce z tytułu transportu morskiego wzgl. innych kosztów ściśle związanych z transportem morskim i usługami portowymi z zachowaniem zasad określonych w art. V.

Przekazanie zagranicę wzgl. rozliczenie książkowe sald powyższych rachunków nastąpić może za zezwoleniem Komisji Dewizowej na zasadach określonych w art. I.

VII.

Uchwała niniejsza obowiązuje od dnia 15 grudnia 1947 r., jednocześnie traci moc obowiązującą Uchwała generalna Nr 26 z dnia 27 maja 1947 r

KOMISJA DEWIZOWA

5

Opłaty skarbowe od podań i świadectw.

K. I. 7221/95 z dnia 31 grudnia 1947 roku.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, iż Ministerstwo Skarbu w Dzienniku Urzędowym Nr 45 z dnia 14 listopada 1947 r. ogłosiło instrukcję Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1947 r. dla władz i urzędów państwowych w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw, wydaną w związku z art. 7 pkt. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 107).

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr 45/47 jest do nabycia w administracji — ul. Wileńska 2/4.

6

Zmiany w sieci urzędów zagranicznych R. P.

Urzędy ustanowione:

HOLANDIA

Agencja Konsularna w Heerlen — z dniem 1 stycznia 1948 r. z kompetencją terytorialną na prowincję: Limburgia, północna Brabancja i Zeelandia. Agencja podlega Konsulatowi Generalnemu R. P. w Amsterdamie.

LITEWSKA S. R. R.

Konsulat R. P. w Wilnie — z dniem 1 stycznia 1948 r., z kompetencją terytorialną na Republikę Litewską.

7

Zmiany personalne w urzędzie centralnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych i w urzędach podległych w okresie grudzień 1947 r. — styczeń 1948 r.

Mianowani w Centrali M.S.Z.:

Askanas Benedykt, referendarz w MSZ —radcą z dniem 1 stycznia 1948 r.

Dudziński Jerzy, pracownik kontraktowy w MSZ — referendarzem z dniem 1 stycznia 1948 r.

Lewińska Olga, pracownik kontraktowy w MSZ — podreferendarzem z dniem 1 stycznia 1948 r.

Śliska Zofia, pracownik kontraktowy w MSZ — podreferendarzem z dniem 1 stycznia 1948 r.

Śniegocki Zygmunt, podreferendarz w MSZ — referendarzem z dniem 1 stycznia 1948 r.

Wojtowicz Stanisław, podreferendarz w MSZ — referendarzem z dniem 1 grudnia 1947 r.

Wójcicka Irena, podreferendarz w MSZ — referendarzem z dniem 1 stycznia 1948 r.

Przyjęci do służby w M.S.Z. z innych resortów:

mjr Szybek Leon, dyrektor Urzędu Generalnego Pełnomocnika do Spraw Repatriacji w Ministerstwie Administracji Publicznej z równoczesnym mianowaniem wicedyrektorem Biura Konsularnego z dniem 1 grudnia 1947 r.

Mianowani na stanowiska w urzędach zagr.:

Born Paula, naczelnik Wydziału Zagranicznego w Departamencie Prasy i Informacji — attaché do spraw socjalnych w Ambasadzie R. P. w Londynie, z dniem 1 stycznia 1948 r.,

Krubicz Paweł, pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Paryżu — attaché Ambasady R.P. w Paryżu, z dniem 1 stycznia 1948 r.,

Krukowski Kazimierz, II sekretarz Ambasady w Belgradzie — konsulem R. P. w Monachium, z dniem 1 lutego 1948 r.

Mgr. Krzeczowski Jerzy, referendarz w MSZ — konsulem w Konsulacie R. P. w Rastatt z dniem 1 stycznia 1948 roku,

Morski Albert, pracownik kontraktowy w MSZ — I sekretarzem w Ambasadzie R. P. w Londynie, z dniem 1 stycznia 1948 r.,

Nawrat Wiesław, pracownik kontraktowy w MSZ — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Jerozolimie, z dniem 16 stycznia 1948 r.,

dr. Rogulski Stanisław — II sekretarzem Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 1 listopada 1947 r.,

Skuratowicz Potr, wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu — attaché Poselstwa R. P. w Kopenhadze, z dniem 1 listopada 1947 r., z równoczesnym powierzeniem obowiązków kierownika Wydziału Konsularnego w Poselstwie R. P. w Kopenhadze,

Sukiennik Jan, attaché w Poselstwie R.P. w Kopenhadze—konsulem w Konsulacie Generalnym R.P w Paryżu, z dniem 1 grudnia 1947 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego R. P. w Paryżu,

Szczerbiński Józef, pracownik kontraktowy w MSZ—wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Lille, z dniem 1 stycznia 1948 r

Teliga Stanisław, wicekonsul w Konsulacie R. P. w Glasgow — konsulem w Konsulacie R. P. w Glasgow, z dniem 1 stycznia 1948 r.,

Wajntraub Adam, pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Belgradzie — attaché Ambasady R.P. w Belgradzie, z dniem 1 stycznia 1948 r.,

Zakościelny Henryk, pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Belgradzie — attaché Ambasady R. P. w Belgradzie, z dniem 1 stycznia 1948 r., z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego,

Zambrówicz Janusz, naczelnik Wydziału w MSZ — radcą Ambasady R. P. w Moskwie, z dniem 15 grudnia 1947 r.,

Zwolnieni z obowiązku pełnienia funkcji:

Pohoryles Leonard, II sekretarz i kierownik Wydziału Konsularnego Ambasady R. P. w Moskwie — kierownika Wydziału Konsularnego Ambasady R. P w Moskwie z dniem 31 grudnia 1947 r.

Powierzono pełnienie funkcji:

Michalewska Wanda, attaché Ambasady R. P. w Moskwie — kierownika Wydziału Konsularnego Ambasady R. P. w Moskwie z dniem 1 stycznia 1948 r.

Odwołani do Centrali M.S.Z.:

Dębnicki Aleksy, konsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Londynie, z dniem 15 października 1947 r., z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego (vide Dz. Urz. MSZ Nr 4) z dnia 15 listopada 1947 r. poz. 61),

Bekier Aleksander, I sekretarz w Ambasadzie R. P. w Paryżu — z dniem 31 grudnia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą (vide Dz. Urz. MSZ Nr 5 z dnia 15 grudnia 1947 r. poz. 75),

dr. Kolankowski Zygmunt, attaché Ambasady R. P. w Paryżu — z dniem 15 grudnia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą w dyspozycji Biura Personalnego,

mgr. Krzeczowski Jerzy, attaché Ambasady R. P. w Bukareszcie — z dniem 31 grudnia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem (vide Dz. Urz. MSZ Nr 5 z dnia 15 grudnia 1947 r. poz. 75),

Meller — Conrad Adam, attaché konsularny w Konsulacie Generalnym R. P w Brukseli — z dniem 28 lutego 1948 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem w dyspozycji Biura Personalnego,

Pacholczyk Józef, pełniący obowiązki wicekonsula w Konsulacie R.P. w Strasburgu — z dniem 30 listopada 1947 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem w dyspozycji Biura Personalnego,

dr. Przezwański Roman, konsul generalny R.P. w Londynie — z dniem 31 stycznia 1948 r. z równoczesnym mianowaniem radcą w dyspozycji Biura Personalnego,

Senft-Lisowski Witold, wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Jerozolimie — z dniem 15 lutego 1948 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem w dyspozycji Biura Personalnego,

dr. Szenic Stanisław, radca Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — z dniem 15 stycznia 1948 r. z równoczesnym mianowaniem radcą w dyspozycji Biura Personalnego.

Przydzieleni:

Augustowski Wiktor, referendarz w MSZ — do Departamentu Administracyjnego, z dniem 20 grudnia 1947 r.,

Börtzel-Szuch Marian, radca w MSZ —do Biura Konsularnego, z dniem 24 listopada 1947 r.,

dr. Gutkowski Jerzy, radca w MSZ — do Wydziału Wschodniego, z dniem 20 grudnia 1947 r.,

Kresińska Salomea, podreferendarz w MSZ — do Wydziału Zachodniego, z dniem 1 grudnia 1947 r.,

Piotrowski Czesław, podreferendarz w MSZ — do Biura Konsularnego, z dniem 1 grudnia 1947 r.,

Wojnarowski Emil, radca w MSZ — do Wydziału Amerykańskiego, z dniem 20 listopada 1947 r.,

Zozula Mikołaj, referendarz w MSZ — do Biura Konsularnego z dniem 16 listopada 1947 r.

Otrzymali urlop bezpłatny:

Dębnicki Kazimierz, radca w MSZ — na okres od dnia 20 listopada 1947 r. do dnia 20 listopada 1948 r.,

Rostkowski Ludwik, referendarz w MSZ

na okres od dnia 31 grudnia 1947 r. do dnia 30 czerwca 1948 r.,

dr. Stawiński Julian, radca w MSZ — na okres od dnia 31 grudnia 1947 r. do dnia 31 grudnia 1948 r.,

Wiśniewski Jan, referendarz w MSZ — na okres od dnia 1 grudnia 1947 r. do dnia 30 maja 1948 r.

Otrzymali przedłużenie urlopu bezpłatnego:

Jankowski Edward, podreferendarz w MSZ — na okres do dnia 30 listopada 1948 r.,

Raczyński Stefan, podreferendarz w MSZ — na okres do dnia 31 grudnia 1947 r.

Zwolnieni ze służby w MSZ:

prof. Dembowski Jan, radca w MSZ — z dniem 1 listopada 1947 r. w związku z przejściem do służby w Ministerstwie Oświaty,

Filip Tadeusz, radca w MSZ — z dniem 28 lutego 1948 r. ze zwolnieniem od pełnienia obowiązków służbowych, z dniem 30 listopada 1947 r.

Piętka Tomasz, radca w MSZ — z dniem 1 grudnia 1947 r. na własną prośbę

Rogoziński Julian, radca w MSZ — z dniem 9 grudnia 1947 r. na własną prośbę,

Troszczyński Lucjan, naczelnik wydziału w MSZ — z dniem 30 kwietnia 1948 r. ze zwolnieniem od pełnienia obowiązków służbowych, z dniem 31 grudnia 1947 r.,

Wierbłowska Wanda, radca w MSZ — z dniem 18 października 1947 r. na własną prośbę.

Zmiany zarządzone przez inne Ministerstwa:

ppłk. Bukowski Ignacy — mianowany pismem Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 listopada 1947 r., Nr 67/47/Ż attaché wojskowym przy ambasadzie R. P. w Pradze,

Gdański Michał — odwołany decyzją Szefa Sztabu Generalnego W. P. z dniem 5 listopada 1947 r. z zajmowanego stanowiska w attachacie wojskowym przy Ambasadzie R. P. w Rzymie,

mjr. Kofler Adolf — mianowany pismem Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 listopada 1947 r. Nr 68/47/Ż zastępcą attaché wojskowego przy Ambasadzie R. P. w Pradze,

płk. Ratajczak Franciszek, attaché lotniczy przy ambasadzie R. P. w Londynie — odwołany pismem Ministra Obrony Narodowej, z dnia 28 listopada 1947 r. Nr 70/47/Ż, z dniem 15 grudnia 1947 r.,

kpt. Siemiński Władysław, zastępca attaché wojskowego przy Ambasadzie R. P. w Rzymie — odwołany pismem Ministra Obrony Narodowej, z dnia 21 listopada 1947 r.. Nr. 65/47/Ż, z dniem 1 grudnia 1947 r.

wz. Dyrektor Gabinetu Ministra

Warszawa, dnia 15 stycznia 1948 r.

(—) **Franciszka Janiszewska**

Redakcja i Administracja

Ministerstwo Spraw Zagranicznych — Gabinet Ministra — Warszawa, Aleja I Armii W. P. Nr 23.

PWZG Warszawa, Tamka 3, 500. Zam. 299. III. 48. B-50313.